

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2306/2567

พนักงานอัยการจังหวัดรัตนบุรี โจทก์ นาย ภ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ยาเสพติด มาตรา 129, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 83, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 8, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 3, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, ป.ยาเสพติด มาตรา 145, ป.ยาเสพติด มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ข้อเท็จจริงได้ความว่าจำเลยเพียงแต่เปิดบัญชีเงินฝากธนาคารตามคำสั่งของพวกเพื่อรับโอนเงินค่ายาเสพติด แต่ก็มีลักษณะเป็นการแบ่งหน้าที่กันทำด้วยการสมคบกันเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และในที่สุดได้ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันดังกล่าว การกระทำของจำเลยจึงหาใช่เป็นเพียงความผิดฐานยอมให้ผู้อื่นใช้บัญชีธนาคาร โดยรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดตาม ป.ยาเสพติด มาตรา 129 ซึ่งมีระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เท่านั้นไม่

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 8 วรรคสอง ความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 แต่ละบทมีโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเพียงบทเดียว จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 ให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 25 ปี และปรับ 500,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังไม่เกิน 2 ปี คดีถึงที่สุด จำเลยยื่นคำร้องขอให้กำหนดโทษจำเลยใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้อง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดียาเสพติดวินิจฉัยว่า ในชั้นนี้มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่ามีเหตุกำหนดโทษให้จำเลยใหม่ในความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสาม ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 3 (1) หรือไม่ เห็นว่า ในระหว่างที่จำเลยกำลังรับโทษตามคำพิพากษาซึ่งคดีถึงที่สุดแล้วนั้น ได้มีพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ และให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวแทน ซึ่งการกระทำของจำเลยต้องด้วย

บทบัญญัติมาตรา 90 และมาตรา 145 แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมทแอมเฟตามีนของกลางที่จำเลยกับพวกร่วมกันมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย อันเป็นความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามมาตรา 145 มีจำนวน 1,580 เม็ด คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 31.031 กรัม ประกอบกับข้อเท็จจริงได้ความจากคำฟ้องและคำให้การรับสารภาพของจำเลยว่า ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ดังนี้ โดยสภาพความผิดและพฤติการณ์ดังกล่าวหากจำเลยกับพวกไม่ถูกเจ้าพนักงานจับกุมเสียก่อน ย่อมทำให้เกิดการแพร่กระจายของเมทแอมเฟตามีนไปในกลุ่มผู้เสพและบุคคลทั่วไป ส่งผลกระทบต่อความเสียหายในสังคมส่วนรวมอย่างแน่นอน ถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน การกระทำของจำเลยจึงต้องด้วยมาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 2 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 200,000 บาท ถึง 2,000,000 บาท ยังไม่ร้ายแรงถึงขนาดเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามมาตรา 145 วรรคสาม (2) ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 5 ปี ถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 500,000 บาท ถึง 5,000,000 บาท หรือประหารชีวิต ดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย และตามพฤติการณ์แห่งคดียังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนว่า จำเลยกับพวกกระทำความผิดเป็นขบวนการค้ายาเสพติดหรือจำหน่ายยาเสพติดเป็นปกติธุระ จึงยังไม่พอพียงว่าเป็นการกระทำเพื่อการค้าตามมาตรา 145 วรรคสอง (1) ดังที่จำเลยอ้างในฎีกา แม้ข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยเพียงแต่เปิดบัญชีเงินฝากธนาคารตามคำสั่งของพวกเพื่อรับโอนเงินค่ายาเสพติด แต่ก็มีลักษณะเป็นการแบ่งหน้าที่กันทำด้วยการสมคบกันเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และในที่สุดได้ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันดังกล่าว การกระทำของจำเลยจึงหาใช่เป็นเพียงความผิดฐานยอมให้ผู้อื่นใช้บัญชีธนาคาร โดยรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 129 ซึ่งมีระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เท่านั้นไม่ เมื่อการกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ดังที่วินิจฉัยมา แต่โทษที่กำหนดตามคำพิพากษาถึงที่สุดคือโทษจำคุกตลอดชีวิตหนักกว่าโทษจำคุกตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง ศาลต้องกำหนดโทษจำคุกให้จำเลยใหม่ตามโทษที่กำหนดตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังขึ้นบางส่วน พิพากษากลับ ให้กำหนดโทษจำเลยเสียใหม่สำหรับความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสอง (2) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) ประกอบมาตรา 83 จำคุก 20 ปี และปรับ 1,000,000 บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุก 10 ปี และปรับ 500,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี

องค์คณะ

พิชัย เพ็งผ่อง · ณรงค์ กลั่นวารินทร์ · ปิติ นาละรักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2306/2567>